

CHANELLE'S KERSTFEEST

over de rijke
tiener Chanelle

NANDA ROEP

Uitgeverij Nanda

Uitgeverij Nanda

Oorspronkelijke titel: Chanelle's kerstfeest

Auteur: Nanda Roep

© 2011 Nederlandse uitgave: *Uitgeverij Nanda*

Foto Nanda Roep: Merlijn Doomernik

Omslagtekening: Rene Bergmans, Bureau Booij

ISBN: 9789490983031

NUR: 283

© 2006 Nanda Roep

© 2006 Nederlandse uitgave: Sanoma Uitgevers

Alle rechten voorbehouden.

HOOFDSTUK 1

Chanelle vindt het elke keer weer ongelooflijk dat de sfeer op een filmset zo magisch kan zijn. Aan de buitenkant van de studio zie je alleen maar een spuuglelijk betonnen gebouw, niks aan. Je moet een grijs parkeerterrein op, en langs een grauwe bewaker die mompelend een slagboom opent... Nee, als je aankomt, heb je echt niet het idee dat je iets fantastisch prachtigs gaat meemaken. Maar eenmaal binnen, op de set... dwarrelen sneeuwvlokjes uit de lucht en rijdt de arrenslee rinkelend voorbij. Uit de boxen schalt: *jingle bells, jingle bells...*

Een metershoge kerstboom fonkelt van de duizenden lampjes in schitterende kleuren. Je voelt meteen een kriebel in je buik – om hier te mogen rondlopen, is *geweldig*.

Haar vriendje Thomas legt een arm om haar heen. (Ze gaan nu al zeven (!) maanden met elkaar, lang hè?)

“Mooi hè?” vraagt Chanelle met een brede, en ook trotse lach op haar gezicht.

Thomas’ blauwe ogen lijken door de lampen van de studio nog schitterender dan normaal. Chanelle moet denken aan het tropische water dat je alleen langs witte strandjes kunt vinden – zo blauw...

“Ongelooflijk,” stamelt hij, en knijpt even in haar bovenarm.

Ze kijken elkaar aan. Lief, verliefd. Het licht van de kerstboom weerkaatst op hun gezichten, op

hun tanden, op hun monden die langzaam naar elkaar toe bewegen...-

“Ah, Chanelle, ben je daar met Thomas?”

Chanelles vader is vanuit het niets tevoorschijn gekomen, en grijpt Thomas' hand. “Kom maar eens mee, ik wil je iets laten zien.”

Thomas glimlacht verontschuldigend naar Chanelle, en laat zich dan door Charlie meetrokken.

Het geeft niet, Chanelle vindt het heerlijk om op een filmset te zijn – óók als ze even alleen wordt gelaten.

Tientallen mensen lopen kriskras door elkaar, iedereen met een glimlach rond z'n mond en zin in de dag. Chanelle krijgt er vanzelf ook een glimlach van. En dan zijn de opnames nog niet eens begonnen!

Je hebt de cameramensen die hun enorme apparaten naar verschillende plaatsen rijden, en daar kijken welke shots ze zullen maken.

Er zijn geluidsmensen die met microfoonhengels en koptelefoons luisteren waar ze het beste de microfoons kunnen ophangen.

Technici sjouwen met loodzware kabels en zorgen ervoor dat de beelden goed bij de regisseur terechtkomen.

Ah, daar ziet Chanelle haar vader met Thomas zitten. Ze kijken naar een klein teeveetje waarop

je beelden kunt bekijken die de camera's maken – dat heeft Chanelle al eens van haar vader geleerd. Eerst was Chanelle bang dat haar vader Thomas niet zou goedkeuren, omdat hij zo ontzettend arm is. Hij woont in de Rijnwijk, de achterstandsbuurt van Harmelijn. Daar zit hij in een begeleid wonen-project op kamers, omdat zijn stiefvader en hij niet met elkaar overweg kunnen. (Chanelle vindt het trouwens ongelooflijk dat zijn moeder *hem* eruit heeft laten gaan, in plaats van die *vent!*) (Welke moeder doet dat nou?!) (Ja, sorry hoor, maar daar kan ze nou echt superpissig van worden, en ze vindt het maar goed dat Thomas zijn moeder al zo lang niet meer heeft gezien!) Toen haar vader Thomas voor het eerst zag, was hij ook best een beetje streng en bezorgd om Chanelle, met zo'n arme sloeber. Maar hoe vaker ze elkaar zagen, hoe meer Charlie besloot dat Thomas een goede jongen was. Dat hij “eigenlijk precies zo is” zoals hij “vroeger zelf was”, vooral toen Thomas vertelde dat hij later óók filmmaker wil worden.

Dat wist Chanelle natuurlijk allang, want Thomas had het haar al tijdens hun eerste ontmoeting verteld. (Toen heeft ze nog een tijd geheim moeten houden dat ze de dochter van Charlie Vincent was, o, o, wat een gekke tijd was dat!) Maar toen Thomas het eenmaal aan Charlie vertelde, en nadat hij had laten zien dat hij al hele films had uitgetekend – bij gebrek aan een camera – werd hij in Charlie's hart gesloten. En uitgenodigd om vandaag naar de opnames van de

kerstcommercial van de ChipsBitch te komen.
Vandaar.

Aan de lange koffietafel zitten figuranten, die straks door het beeld moeten wandelen zonder iets te zeggen. De figuranten drinken koffie en thee uit plastic bekertjes, en bespreken waar iedereen zal gaan staan.

Ze dragen superschattige jurkjes met strakke lijfjes en wijd uitstaande rokken uit grootmoeders tijd. (Je weet wel, waar zo'n hoepel in de rok is verwerkt – ze kunnen er nauwelijks mee zitten, hihi.) Het leuke is dat de ouderwetse jurkjes in chique, maar toch knallende kerstkleuren zijn. Bijvoorbeeld groen met rode linten, of zilverkleurig met glitters erop genaaid, of – Chanelle's favoriet – goudkleurig met fonkelende steentjes.

Chanelle staat er van onder de metershoge kerstboom naar te kijken, en voelt dat ze bijna ontploft van geluk. Wat is het iedere keer toch fijn om door zo'n zelfgecreëerde perfecte wereld te mogen wandelen! Wat is het toch heerlijk, *heerlijk* om de dochter te zijn van Charlie Vincent!

Haar vader heeft miljoenen verdiend met het bedenken en filmen van commercials. Op dit moment is zijn serie over de "ChipsBitch" dé hit van alle reclames. En het allerleukste is misschien

nog wel dat de rol van ChipsBitch wordt gespeeld door Chanelle's beste vriendin Floor Soyalie. Het is altijd beregezellig dat Chanelle's vriendin de hoofdrol speelt. Want meestal zitten ze tussen de opnames door de hele tijd te kletsen en te lachen. Maar vandaag heeft Floor haar vriendje Lieven meegenomen. Hij is heel aardig, Chanelle kent hem goed want ze zitten al een tijd bij elkaar in de klas.

Het is alleen... dat ze de hele tijd aan elkaar zitten te friemelen, en Chanelle weet niet goed hoe ze daarmee om moet gaan. Net als nu: ze zijn in Floors kleedkamer, met de deur open dus je kunt ze gewoon zien zitten.

En ja... wat zal Chanelle nu doen?

Kan je zomaar een kamertje in lopen als je vriendin er met haar vriendje zit?

Aan de ene kant wel natuurlijk, want Floor is tenslotte ook Chanelle's vriendin! Maar toch....

Het is toch een beetje gek als je vriendin bij haar vriend op schoot zit, om er dan maar náást te komen staan?! Ja toch, dat is toch raar?

Floor heeft haar vuurrode ChipsBitch catsuit aan.

Speciaal voor de kersteditie is er een Kerstmannenmuts bij gemaakt, en is er een bontrandje langs haar hals genaaid.

Lieven streelt met zijn vingers door het zachte randje nepbont (Chanelle vraagt zich af of ze daarnaar moet blijven kijken?), en Floor giechelt dat het kietelt. Ze zet hem plagerig de kerstmuts op, en geeft een kus op zijn wang.

Dan legt Lieven zijn hand achter Floors hoofd om haar een echte échte zoen te geven – en Chanelle draait snel haar ogen weg. Want ze wil toch niet als een of andere viezerik haar vriendin bespieden? Straks gaan ze zoenen en dan staat zij daar naar te loeren!

Nee hoor, zie je wel, ze kan echt niet bij hen gaan staan. Chanelle kijkt om zich heen – hopelijk komt Thomas nu snel bij haar terug.

“Willen jullie komen staan voor de opnames?” vraagt Charlie aan de figuranten.

De meiden hijsen zichzelf en elkaar een beetje giechelend omhoog. Je kunt zien dat ze best zenuwachtig zijn en dat is niet gek, want voor de meesten is dit de eerste keer dat ze aan een échte reclamefilm meewerken. En dan nog wel meteen zo’n populaire!

Ah, gelukkig, daar ziet Chanelle Thomas. Hij zwaait naar haar, en wijst naar de cameraman waar hij naast staat. O, hij bedoelt dat hij daar blijft staan om te kijken. Dat is waarschijnlijk een idee van Charlie. Chanelle knikt naar hem dat het goed is. Al vindt ze het stiekem wel jammer... Chanelle heeft het script ook gelezen, en dit is hoe de kerstaflevering moet worden:

Van bovenaf zie je een groot dorpsplein, met in het midden een hoge kerstboom die fonkelt in alle kleuren van de regenboog. De takken van de boom zijn niet zomaar gewoon groen, maar

hebben een diepe en donkere kleur, als een fluwelen gordijn.

Over het wit besneeuwde plein lopen allerlei mensen in de prachtigste jurken en kostuums. De mannen dragen cadeaus, en de vrouwen hebben parasolletjes tegen de almaar dwarrelende sneeuwvlokjes.

En dan is daar de ChipsBitch. Anders dan anders geeft ze niemand een stomp om chips te kunnen afpakken, en ook sluipt ze niet als een stiekem diefje achter mensen aan.

Nee, dit keer wandelt ze breed lachend tussen de winkelende mensen. Soms zwaait ze met een lange arm naar iemand – maar dan springen de mensen steeds geschrokken weg, haha, want iedereen weet natuurlijk hoe gewelddadig de ChipsBitch steeds aan haar chips kwam!

Maar vandaag is de ChipsBitch er niet om mensen te overvallen, nee, vandaag deelt ze uit! Over haar schouder hangt een hippe kersttas, dat is een moderne variant van de kadozak die de Kerstman heeft. Bij de ChipsBitch is het een kittig dingetje geworden, met een hart van lampjes die alsmaar aan en uit springen.

Uit die tas blijven maar zakken komen van de unieke “Love Mix”, de speciale winteruitgave van de chips...

...maar wat het einde is, weet niemand. In het script staat ineens plompverloren:

HET EINDE BLIJFT NOG EEN VERRASSING

En daar moet iedereen het maar mee doen. Je begrijpt dat het hét gesprek op de set is:

“Weet jij wat het is?”

“Nee, ik heb echt geen idee.”

“Maar iemand moet het toch weten!”

Sommigen fluisteren dat de Kerstman toch nog in beeld zal komen, met arrenslee en al, maar anderen zeggen dat zoiets veel te veel zou kosten voor een commercial.

Er zijn mensen die beweren dat de beroemde Amerikaanse zangeres Keira Hudson zal komen om haar megahit te zingen, dat zou natuurlijk berecool zijn.

Floor dacht dat Chanelle wel zou weten wat het geheime einde is, maar nee, helaas heeft Charli niks willen loslaten tegen haar. (Natuurlijk heeft Chanelle erom gevraagd, *gesmeekt* zelfs, zo nieuwsgierig is ze wel, haha!)

Zelfs haar moeder Judith wilde niks verklappen (ze wist natuurlijk dat Chanelle het meteen aan Floor zou doorvertellen!), dat was toch wel heel erg, maar tegelijk maakt dat het wel extra spannend. Wat zal het zijn, wat hebben ze bedacht?

Chanelle stapt uit het decor met de gigantische kerstboom, om ruimte te maken voor de acteurs.

Normaal is dit het moment waarop ze eventjes met Floor zou gaan kletsen, maar vandaag weet ze niet zo goed waar ze zal gaan zitten.

Ze zoekt een stoeltje langs de kant en hoopt maar dat Thomas straks bij haar komt.

Het is wel lief hoor, van papa, dat hij Thomas zoveel laat zien. Maar eigenlijk wilde Chanelle dat *zij* de middag met Thomas zou doorbrengen, en niet haar *vader*. (Ja, wie heeft er nou verkering met wie?)

Maar ja, Chanelle snapt ook wel dat het voor *hem* nou net een buitenkans is om alles te mogen zien!

Al kan ze niet helpen dat ze soms toch stiekem denkt: Ziet hij nou helemáál niet dat het voor mij zo niet erg gezellig is?!

Ohoo, erg hè, want ze wil helemaal niet zo verwend doen!

Tenslotte heeft ze hem straks de hele middag voor zichzelf. Ze hebben afgesproken om samen dingetjes te gaan kopen voor het Enorme Kerstfeest dat mama geeft op kerstavond.

Er komen honderden gasten naar hun huis, en Chanelle mag alvast spullen gaan kopen voor het feest: accessoires en decoratiematerialen. Ze mag er zelfs de creditcard voor gebruiken. Dus straks gaan Thomas en zij het er samen van nemen, en dan komt het helemaal goed!

Papa heeft een megafoon gepakt en zegt:
“Welkom allemaal, we gaan beginnen met het

filmen van de eerste scène. Dus als iedereen die hier niet in zit, even stil wil zijn...”

Chanelle schuift op haar stoel. Nu ze naar het filmen kan kijken, is het al minder erg dat niemand bij haar is komen zitten. Zie je wel, óók als je vrienden even geen tijd voor je hebben, is een filmopname bijwonen heus altijd leuk!